PAGINA TUTUROR SPORTURILOR

DE VORBA CU ION POPA

„boxeurul invincibil"

La cassele teatrului «Gioconda», «coada» e mai mare ca oricând. Mâineul celei de a treia zi de Crăciun, a scos mulți bucureșteni din case, despărțindu-i—din fericire pentru ei, numai temporar — de «deliciile» oalei cu sarmale și a celei cu caltaboși.

Intre o cucoană ce emană un miros de colonie «frizerească» și un tânăr care caută să arate, cu «demonstrații», că știe să cânte «Torna picina mia» chiar în limba lui Tito Schipa, îmi aștept resemnat rândul la bilete.

— Coane Pyk ia-mi și mie, te rog, un fotoliu.

Rugămintea mi-a fost adresată de un tânăr elegant aflat afară din «coadă» și pe care nimeni nu l-ar putea bănui boxeur. E ION POPA pe care l-am văzut ultima oară acum... 27 de ore, când a dispus prin k. o. de Costel Stănescu.

Un campion își povestește viața

Și iată-ne, pe mine și pe Popa, comod instalați de către o «giocondistă» cu ochi frumoși și programe scumpe, în două fotolii de «rangul prim» (așa a susținut domnișoara dela cassă).

E încă devreme, — nici orchestra n'a venit — așa că mai pot sta de vorbă cu „Popiță".

— *Vii des la teatru?*

— Nu prea, deși îmi place. In Constanța, unde îmi fac stagiul militar, formațiile teatrale aflate în turneu, vin foarte rar, așa că, de câte ori vin în Capitală, caut să văd spectacolele teatrale mai importante.

— *Ești militar activ?*

— Nu, concentrat. M'am născut în toamna lui 1918, așa că sunt «leat 1940».

— *Fiindcă mi-ai spus data nașterii dă-mi și câteva date biografice, poate o să am nevoie de ele.*

— M'am născut în Octombrie 1918, după cum spuneam, la Slatina, unde cam prin 1936, în sala ACT., am luat primele lecții de box dela maestrul Cristian Panaitescu. Am susținut acolo, 18 matchuri și, pe urmă, am venit în Capitală unde mi-am continuat cariera sub directivele maestrului Toma Panitescu. Am câștigat două campionate naționale și unul «de război», apoi am trecut la profesionism, a acestor amatori. boxul românesc va avea mult de câștigat. Sunt actualmente câțiva amatori a căror clasă depășește cu lungimi bune pe cea a unor profesioniști mediocri trecuți din eroare probabil printre «breslași» și cari în fața unor oferte nu și văd vârful nasului, la formularea pretențiunilor. Trecerea la profesionism a amatorilor din prima serie, ar produce un reviriment fericit în rândurile profesionișilor noștri.

INTRE BUCUREȘTI, PARIS ȘI... LULU NICOLAU!

Pauza s'a terminat. O sonerie atrage atenția publicului din hall că e timpul «să recucerească» pozițiile» din sală.

In drum spre fotoliile noastre, mai pui lui «Popiță» o ultimă întrebare:

— *Ce proecte ai acum?*

— Nici unul. Dacă nu mi se găsesc adversari... Am vorbit cu Sandu Ion care pleacă zilele astea la Paris. Poate reușește să mă aducă și pe mine acolo. Aș susține un match, două, și pe urmă — chiar gratis dacă ar trebui să boxez — aș căuta să-l întâlnesc pe Marcel Cerdan. Ar fi matchul cariere: mele. Nu știu însă dacă se va putea să plec.

O lovitură de gong a anunțat „repriza II-a" din „Femei femei, femei"... Scena e inundată în lumini, aplauze pentru Lulu Nicolau. In semi-întunericul sălii eu și Popa suntem doi anonimi...

Pykonar

ELOGII PENTRU LUCIAN POPESCU

— *Care e cel mai desăvârșit boxeur român?*

— Lucian Popescu. Asta incontestabil. Lucică are tot ce-i trebue unui boxeur complet: talent, rutină, tehnică. Dacă vreodată am face o greutate apropiată — și chiar m'aș oblioa să mai slăbesc — aș fi bucuros să pot boxa cu el. N'am fost învins până acum, dar dacă primul meu învingător ar fi Lucian Popescu, ar fi o înfrângere firească suferită în fața celui mai bun dintre buni.

O PROBLEMA DE ACTUALITATE

— *Dar cel mai bun boxeur amator?*

— Avem mulți amatori buni. Când se va reveni — cum e și firesc—asupra interdicției trecerii la profesionism, a acestor amatori. boxul românesc va avea mult de câștigat. Sunt actualmente câțiva amatori a căror clasă depășește cu lungimi bune pe cea a unor profesioniști mediocri trecuți din eroare probabil printre «breslași» și cari în fața unor oferte nu și văd vârful nasului, la formularea pretențiunilor. Trecerea la profesionism a amatorilor din prima serie, ar produce un reviriment fericit în rândurile profesionișilor noștri.

Ilie Petrescu-Petre Pop

(Continuare din Pag. I-a)

loc până Vineri seara, deoarece Sâmbătă, fiind sărbătoare legală, agenția e închisă. Locurile numerotate pot fi retinute și telefonic la 4,84.36.

PROGRAMUL GALEI

Alexandru Iana — Ivan Petre, 3 reprize a 3 minute;

Ion Mihăilescu — Petre Popescu 3 reprize a 3 minute.

Nicolae Milea — Gheorghe Florea, 8 reprize a 3 minute.

Gheorghe Popescu — Geza Toth 10 reprize a 3 minute.

Ilie Petrescu — Petre Pop, 12 reprize a 3 minute pentru campionatul României la toate categoriile.

Basket-ballul a cucerit Europa

(Continuare din Pag. I-a)

cupe să țese cu toată echipa o rețea defensivă coerentă — a făcut loc unei tactici foarte studiate și unei puneri la punct riguroase a articulației diferiților echipieri între ei.

Celelalte națiuni, într'adevăr, și-au dat seama că Letonii și Lituanienii formați în școala americană și mari maeștri europeni ai basketului de după războiu, aveau ca principală preocupare grija de a păstra controlul mingii, înainte de orice. Ei se păzeau cu grijă de ofensivele desordonate care, în cea mai mare parte a timpului, permitea adversarului să riposteze prin contra-atacuri periculoase.

Limitate, mai întâi, în interiorul țării, competițiile de basket-ball au trecut frontierele. Atunci au început turneele și campionatele internaționale.

Studenții au fost cei dintâi care au organizat un turneu internațional universitar. Aceasta se petrecea în 1933, la Turin. Lucru curios, cea mai bună impresie au făcut-o campionii din nordul Europei orientale, Letonii, Polonezii și Lituanienii.

In 1935, la Geneva, au participat, la campionatele Europei, toate națiunile depe continent.

In sfârșit, supremă consacrare, basketul a fost inscris pe programul jocurilor olimpice din 1936, la Berlin. Invingătorii marelui turneu olimpic au fost americanii și canadienii. Nu era firesc ca, chiar în Europa, inventatorii basketului să facă dovada unei experiențe mai mari și a unei superiorități sensibile față de aceia care nu erau, în definitiv, decât elevii lor?

Nu am mai termina enumărând marele competiții internaționale de basket care s'au succedat, de atunci, în lumea întreagă.

Rzultatele obținute de Europe-basket-baliștii celorlalte țări să-și dea seama de acest adevăr a lui La Palisse că, atâta timp cât mingea se află în mâinile unei echipe, cealaltă echipă nu are nici o șansă de a marca. Și s'a văzut aproape pretutindeni, și mai ales în Franța, cum echipele renunțau la modelele spectaculare de altă dată.

— In același timp, jocul, considerat până atunci un simplu amuzament nedemn de atleții robuști, devenea mai rapid, mai dur, mai bărbătesc. Astfel, el atrăgea pe tinerii care, cu douăzeci de ani mai înainte, s'ar fi consacrat foot-ballului sau rugbyului.

Tactica urma o evoluție analoagă. Rolul căpitanului, coordonatorul acțiunilor echipei, utilizarea time-outurilor, arta de a introduce la locul nimerit, în echipă, pe înlocuitori după calitățile lor, au făcut progrese nebănuite.

In momentul de față, basketul, considerat la începuturile lui în Europa ca un joc pentru domnișoare, foarte bun pentru distracția adolescenților prea debili sau prea leneși pentru a practica jocurile violente, a devenit un sport adevărat, cerând totodată calități atletice, clarviziune, detență și o mare inteligență.

In mai puțin de un sfert de veac, „mingea la coș" a cucerit lumea. Și atracția lui este așa de mare încât putem crede că după războiu, numărul adepților lui nu va face decât să crească în fiecare țară în care și-a stabilit imperiul.

(TELEFRANCE)

Foot-ball sau rugby ?

(Continuare din Pag. I-a)

părtare de goal într'o linie ușor curbată. Ei au trei conducători care comandă, respectv, aripa stângă, centrul și aripa dreaptă. In special, jucătorii din brigada ușoară trebue să fie foarte ascultători față de conducătorii lor.

III. „**Bulldogii**". Aceștia, n'au nici-o așezare anumită. Ei trebue să urmărească mingea pretutindeni"...

Și acum, despre minge

Articolul 8: „Mingea trebue ridicată cu mâna, însă — în orice împrejurare — ea trebue împinsă mai departe numai cu piciorul. Ea trebue deci să fie ridicată, de pe pământ numai cu mâna".

Articolul 9: „In afară de loviturile obișnuite se deosebesc apoi:

I. „**Place-kick**". Lovitura mingei când se află linistită (sic) pe pământ.

II. „**Drop-kick**". Se lasă mingea să cadă din mâini pe pământ și se loveste, imediat ce sare din pământ înapoi.

III. „**Punt**". Se lasă mingea să cadă din mâini și se loveste chiar în momentul când atinge pământul".

Despre foult și out

Articolul 12: „Este interzis: a tine de haine, a lovi cu piciorul și a agăta pe adversar".

Articolul 15: „Când mingea trece de una din liniile de margine, acela care a atins-o mai întâi, trebue să o arunce cu mâna în teren, între amândouă părțile (echipele) care vor fi așezate în linie una în fața celeilalte.

Articolul 16 prevede că „după terminarea unui joc goalurile sunt schimbate"...

După cum se vede, rugbyștii ar fi foarte îndreptățiți să revendice acest sport ca premergător al rugby-ului de acum.

In realitate, „lupta pentru piele a rotundă sau în formă de ou", este strămosul comun și al foot-ballului și al rugby-ului care s'au diferentiat ceva mai târziu

O raită prin grupările divizionare

(Continuare din Pag. I-a)

Nimic nou la «U»

Pentru Universitatea-Cluj, sezonul de primăvară nu aduce probleme.

Echipa este completă. Și chiar dacă nu ar fi, există rezerve. Deci nu se pune chestiunea vreunei achiziții.

Doar dacă va voi să legitimeze pe Mihăiescu, jucătorul Sportului Studențesc care este mutat la Sibiu cu serviciul militar. Dar sibienii au inter dreapta. Tot un sportist: Rădulescu.

...Ca și la U.D.R.

Problemele eventuale pot fi rezolvate intern. UDR are cadre, deci posibilități să completeze echipa ori de câte ori va fi nevoie. Sigur este că la primăvară se va căuta o remaniere a echipei, dar tot cu elemente din club. Aceasta este politica reșitanilor.

Cârjan are proecte

Oborenii, în schimb, vor face schimbări. Gândă cu reintrarea lui Marinescu, fundașul, acelaș pe care vrea să-l achiziționeze Craiova. Se pare că Marinescu va reintra ca fundaș stânga, deci în locul lui Illiescu. Dar nu se știe ce va deveni acesta. Iar în atac, se intenționează o remaniere care vizează tot pe Sonny. Afară de cazul când acesta nu intră în forma lui bună și se face indispensabil echipei.

Este un vechiu proect al lui Cârjan, care vrea neapărat întinerirea echipei cu elemente formate, desigur, în club.

Grija Gloriei CFR

Pentru gălățeni nu există în prezent altă grije decât chestiunea antrenorului. Este prob'ema care-i preocupa de atâta timp și pe care speră s'o rezolve înainte de începerea sezonului. Antrenorul a fost găsit: este Ciolac, dar nu a fost găsită soluția mutării acestuia cu serviciul la Galați. Ciolac este funcționar la Primăria Municipiului Timișoara și mutarea nu poate fi obținută cu una--cu două.

Cât privește echipa, elemente de zervă sunt destule. Recent a încercat un nou half contru, pe Poșgaru, iar pentru linia de atac are un extrem dreapta din Pitești sau Târgoviște — dacă nu ne înșelăm, — pe Cristodorescu I

Juventus caută, ca și Venus și Sportul

Juventus caută un centru înaintaș pentrucă Flamaropol nu corespunde în acest post „de împrumut", ci pentrucă vrea s'aibe unul de carieră. Iucolo nu-i trebue nimic. Acum îș are pe Oană; în plus, are destule rezerve.

Venus caută și el un centru înaintaș și se pare că l-a găsit în persoana lui Grecu dela Mureșul din district.

Este urmarea matchului A. S. Gruiul-Transmisiunea Aeriană Germană dela 19 Decembrie.

Peste aceasta, se anunță reintrarea lui David și nu este exclusă nici a lui Ploeșteanu, pentrucă echipa să fie gata să încerce evadarea din ultimul loc din clasament.

Deasemenea caută și Sportul Studențesc. Tot un centru înaintaș. Și poate fi va găsi în persoana lui Gică Popescu... Dacă nu va fi posibilă vreo achiziție similară Venusului. Deși deocamdată nu se vorbește nimic, totuși este probabil că să reintre și Mitan. De Duce, nici vorbă. Este director de cinema, doar...

La Ploești?...

„Republicanii" nu anunță deocamdată nimic deosebit, afară de unele promovări din cadrele proprii. Lupaș vrea să valorifice aceste cadre, care — din fericire — cuprind elemente de valoare. Va lua totuși pe Vlaiculescu dela Prahova, pentru a-l încerca extrem dreapta, iar pe Bădin extrem stânga. Speră în achiziționarea lui Pop Grigore în dublu exemplar (half și atacant), în reintrarea lui Antonescu și în revenirea lui Vasilescu, care a spulberat multe speranțe. Și pe ale noastre; îl socoteam un real talent al footballului românesc.

Echipa lui Pavlovici

Deținătorii Cupei României au o problemă mai interesant de rezolvat: ameliorarea locului ocupat în clasament. Cu aceeași echipă, pentrucă severinenii socotesc că au jucători suficienți pentru a redeveni echipa din trecut. Se scontează complecta restabilire a lui Felecan II și reintrarea lui Ludwig.

Iar Carmen...

La Carmen se așteaptă în primul rând clarificarea chestiunei Diviziei A. Apoi se va îngriji de echipa sa. Pentru care spera să-l aibe pe Bonațiu în mod regulat și pe Moniac înapoi. Moniac a fost mutat cu serviciul militar la București. Desigur, să-l aibe și pe Stoian în linia de atac, după cum se gândește să chiziționeze un portar de valoare.

Cam acestea sunt noutățile din cele 12 echipe din campionatul de războiu, cei 12 adversari înverșunați din primăvară, care vor da cea mai mare bătălie din istoria campionatelor naționale. Aceasta în urma hotărârii reluării Diviziei A.

Deocamdată, acestea sunt. Pe altă dată mai mult: și despre cele de care grupările nu au vrut să pomenească nimic acum.

Despre... „planurile secrete".

Atletismul european în anul 1943

(Continuare din Pag. I-a)

Suedezul S. Ljundgren ocupă primul loc cu 47.5. Destul de departe în urma lui îl găsim pe finlandezul Bertil Storsskrub, acelaș care a realizat 10.7 pe rută și 22 pe 200 m, dovedindu-se astfel un perfect sprinteur. Lauzi n'a reușit atinul acesta decât 48.9, ca și belgianul Schwartz și campionul Danemarcei Holst Soerensen. In această probă, cel mai bun român ai anului a fost tot Moina cu 50.7, în timp ce recordul îl deține Iordache cu 49.1,

49.1.

Iată clasamentul:

1. S. Ljundgren ((Suedia) 47.5.
2. Bertil Storsskrub ((Finlanda) 48.6
3. Lanzi (Italia) Schwartz (Belgia) și Holst Soerensen (Danemarca) cu 48.9.
4. Gilbert (Germania) 49
5. Zitelli (Italia) cu 49.1
6. Gorkoi (Ungaria) și Santon (Italia) 49.2.
7. Lennart Nilson (Suedia) 49.3.

In numărul viitor semi-fondul.

8—9—10-ani!

Profesionistul PETRE TOFAN este de două zile fatăl unui drăgălaș și dolofan băiețel. Să-i trăiască.

UNDE MERGEM ASTĂZI

TEATRE

OPERA: Nunta lui Figaro.
NATIONAL: Hernani.
STUDIO: Nu vă plecați în afară.
MUNICIPAL: Tereza Raquin.
MUNCA ȘI LUMINA: Balamuc.
COMEDIA: Omul cu mârțoaga.
GIOCONDA: Femei, femei, femei.
COLORADO: Cele două orfeline.
ALHAMBRA: Văduva veselă.
SAVOY: Intr'un ceas bun.
NOSTRU: Șantaj.
MIC: Secretul.

CINEMATOGRAFE

ARO: Prietenă de ocazie cu Dabach-Retty și jurnal.
CAPITOL: Visul alb cu Wolf Albach-Retty și jurnal.
SCALA: Cuore cu Cesare Barbetti și jurnal.
REGAL: Mătușa lui Carlo cu Macario.
FANTASIO: Venera oarbă cu Viviane Romance și jurnal.
TRIANON: Baia primăverei (tehnicolor) cu Heli Finkenzeller și jurnal.
FEMINA: Cavalerii veseli cu Pat și Patașon, jurnal.
SELECT: Prima iubire și jurnal.
ARPA: Noaptea fantastică cu Amedeo Nazzari și jurnal.
CASANDRA: Cenușăreasa și jurnal.
VICTORIA: Suflete în furtună cu Amedeo Nazzari și jurnal.
BD. PALAS: Valea Diavolului cu Osvaldo Valentini și jurnal.
ELYSEE: Fatalitate, jurnal și revistă.
OMNIA: Prima întâlnire, jurnal și revistă.
FRANCLIN: Neapole sub sărutul focului cu Tino Rossi și Viviane Romance; jurnal.
NISSA: Orașul de aur cu Cristina Soderbaum și jurnal nou.
CORSO: Miliardarul cântăreț cu G. Lugo și jurnal.
ASTORIA: Abuz de încredere, jurnal și revistă.
AIDA: Contele de Monte Cristo, jurnal și revistă.
CARMEN-SYLVA: Caravana sclavilor, jurnal și revistă.
COTROCENI: Mirajul circului și jurnal.
DIANA:: Macario cow-boy, jurnal și revista.
FLORIDA: Macario la tribunal, jurnal și revistă.
GLORIA: Leul din Damasc și jurnal.
IZBANDA: [illegible] nu consimte și jurnal.
MARCONI: Hanul hroazei, jurnal și revistă.
MARNA: Leul din Damasc, jurnal și revistă.
MIORIȚA: Adio tinerețe și jurnal.
MODEL: Mailu, jurnal și revistă.
PACHE: Prima femee care trece, jurnal și revistă.
ROMA: Contele de Monte Cristo, jurnal și balet Alcantara.
SPLENDID: Minciunile baronului Münchhausen, jurnal și revistă.
TOMIS: Au fost șase și jurnal.
UNIC: Astă seară nimic nou și jurnal.
UNIREA: Piratul negru, jurnal și revistă.
VOLTA-BUZEȘTI: Contele de Monte Cristo, jurnal și revistă, jurnal și revistă.

Zece ani de performanțe

Viața mea sportivă

de Nicolae Chicomban

XI

Media impusă n'ar fi fost prea mare, dar s'a întâmplat să fie și vânt. De altfel afară de Gociman, în zi bună, care a condus cel mai mult și puternic nimeni altul n'a încercat nimic mai serios. Eu? N'aveam nici un interes să atac. Eram deținătorul titlului. După cinci ore și ceva de... preumblare cu 29 km. pe oră, am câștigat la demarajul final asupra lui Ionel Georgescu, Gociman Traian Chicomban și Niculici căruia i-a sărit lanțul la demaraj.

Acest campionat — care a fost un antrenament în corpore mai mult — a fost departe de a-și merita numele.

Dar mie nu mi se poate aduce nici o învinuire. Eu eram deținătorul titlului. Ceilalți — challengerii — erau datori să atace. Toți însă s'au rezumat să aștepte demarajul final și, s'au convins, apoi că l-au așteptat degeaba, căci i-am învins.

Sezonul ciclist 1942, l-am încheiat tot printr'o înfrângere — ce an bucluceș — în Cupa „F. R. C.", pe ruta București — Ploești și retur. Alergarea a revenit excelentului meu coleg de club Ionel Georgescu, căruia îi surâde un frumos viitor în ale pedalei. Eu am ocupat locul trei, după Costel Georgescu.

...Și mărșăluitor

Ca un divertisment mai în glumă mai în serios, m'am pregătit pentru marea cursă de marș Ploești — București, — un fel de Paris — Strassbourg, în miniatură căci măsoară exact a zecea parte din faimoasa competiție din Apus.

Și nu m'am clasat prea slab — al 13-lea — dacă țiu seama că au plecat 27 concurenți și „U. A. B."-ul s'a clasat la locul 2 pe echipe.

Din nou, la locul meu obicinuit, la «cross»

Inceputul lui Decembrie mă găsește luând startul ca deobiceiu la

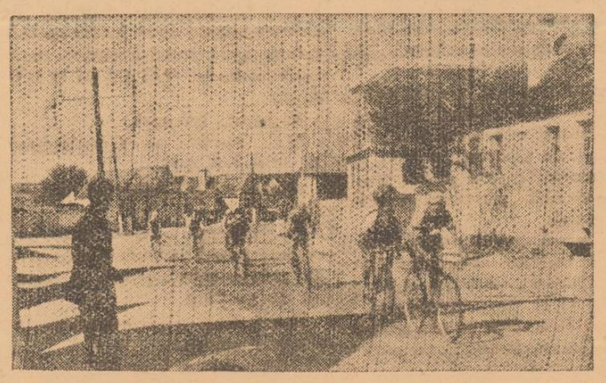

Chicomban întinde plutonul, în „Circuitul Ardealului", la trecerea printr'un pitoresc sat transilvan...

campionatul de „cross". Și, ca deobiceiu, am ocupat unul din locurile mele... favorite. Al 5-lea, de data asta, după Tâlmaciu, Radu Ioniță, Teodosiu și Baboie. Au participat 40 de concurenți. „U. A. B." câștigând pe echipe.

Recapitulând, constat că la ski am avut doi adversari tari pe 1942: Samoilă și Adănuță, la ciclism pe Ionel Georgescu și Hrenciuc iar la „cross" pe cei 3—4 de totdeauna..

Puțin ski...

1943...

Ca deobiceiu luna Ianuarie este un bun prilej să skiez, fiind astfel în continuitate sportivă.

La Satu Lung, la 24 Ianuarie, mă clasez al doilea după Samoilă și urmat de Savu, într'un concurs de fond pe 18 km.

O săptămână mai târziu, în concursul organizat de „Malaxa-Tohan", tot la fond, dar cu 2 km. mai puțin cedez aceluiaș Samoilă, acum Savu având satisfacția de a mă învinge el clasându-se al 2-lea iar eu al treilea urmat de Munteanu

Din nou campion la ski

La 13 Februarie în ciuda cifrei fatidice de 13, câștig, la Predeal, concursul de fond pe 16 km. învinșii mei fiind învingătorii din precedentele două probe: Samoilă și Savu.

Alt campionat la ski

La 21 Februarie în Poiana Brașov mă clasez întâiul în campionatul sărituri-combinate învingând pe Samoilă.

La 14 Martie, la Reșița mă clasez al 2-lea, într'un concurs de ski, fond 50 km., învins fiind de Tampa și urmat de Lazăr.

Campion de «ciclo cross»

In ultima Duminică a lunii Martie, pe un traseu greu, pe ploaie și mâzgă, prin păpuriș și băltoace, cuceresc campionatul de „ciclo-cross" pentru prima oară și cam pe același traseu pe care cedasem în 1940 lui Tudose.

In urma mea la 7 minute s'au clasat Tâlmaciu și Barca.

Și puțin «cross»

La 25 Aprilie în „Crossul Eroilor" sosesc al 2-lea după Dinu Cris-ea în urma mea sfârșind Teodosiu.

Au participat 20 concurenți.

Apogeul la ciclism

La 15 August, în faimoasa cursă a „Viforului Dacia" cedez lui Ciohodaru eu învingând la rându-mi pe Marin Niculescu și Norhadian.

O săptămână mai târziu în cursa București — Predeal („C. F. R.") ies primul învingând pe Marin Niculescu, Negoescu și Ciohodaru.

In zilele de 2 și 3 Octombrie s'a alergat Circuitul Ardealului (Brașov — Alba Iulia — Brașov) pe un traseu schimbat în ultima oră.

După două zile în care am suportat atacurile coaliției bucureștene am ieșit primul, totuși urmat la o nimica toată de Norhadian, cel mai bun dintre adversari, în urma căruia s'au clasat Gociman și Hrenciuc.

După o săptămână, pe un traseu dur și pe ploaie s'a alergat Cupa Negel.

Victoria am abținut-o relativ ușor. Am evadat pe dealul Tâța în apropiere de Pietroșița — în etapa II-a — și m'am dus de unul singur; până la sfârșit asigurându-mi un apreciabil avantaj. Al douilea a fost tot Norhadian care s'a comportat admirabil. Al treilea Gh. Dumitrescu-Brutaru, al patrulea Marin Niculescu, al cincilea Hrenciuc și al 6-lea Costel Georgescu.

(Va urma)

Redactarea: EMIL IENCEC